

Мони. (Заядливъ къмъ Лена) Ти като че искашъ да се извинявашъ!

Лена. О не, за насъ настана търпимостта... И сега ние сме си тамамъ единъ за другъ.

Захарина. (Къмъ мъжа си) Тъй, че и ние следъ нѣкоя година и друга... Вие Лена се женихте само три години преди насъ.

Лена. Да.

Захарина. Колко скоро минаха цѣли осемъ години!.... Значи....

Мони. Не, не миличка!.... Гледай, какъ се смути!

Лена. Хайде дано вие направите изключение. За насъ женитѣ, па и за мъжетѣ, израстли презъ войнитѣ, изгледва....

Захарина. Но Мони е отъ преди войнитѣ.

Лена. Изгледва, че мъжетѣ и преди войнитѣ сж това, което сж женитѣ следъ войнитѣ.

Захарина. Затова азъ обичамъ романитѣ, писани преди войнитѣ.

Мони. И да походваме по Царя, както правятъ женитѣ следъ войнитѣ.

Захарина. (Засегната). Благодаря! Ако ме видишъ другъ пътъ.

Мони. Искамъ да кажа, миличка: че и прави удоволствие да гледа флирта по Царя.

Захарина. (Се изчервява и нѣма сила да отвърне за защита)